

Ahoj, zločenou žrouti.

Ahoj, zločenou žrouti, jsme tady.

Opět, a znova.

Já vám jenom chci říct, že tady se ním asi pět minut.

A mám pocit, že z tady udusím je.

Ještě je tady dobře.

Já jsem v senka přišla a říkám, ale tady je hezký vzdoušek.

Násto, protože jsme třeba nezačali točitřá ve Finsku, ten podkázd.

To by si zastižová, že tě zima na nohy.

To je pravda.

Omočák taky za nic nestojí.

Tak hle máme tady policení kalendar, odlužených případů jako vždy,
a už se břížeme, jaké konce přátala říjen.

No.

Takže Prahapěc tady mám 14. zářej 2013,

tehdy 25 letámi Roslava M se pohybovala v centru Prahy,

zejména na Karlověná městí a na hlavním nádraží ve společnosti bezdomovců,
narkomanu a prostitutek.

Na posledy byla veděna dne 14. zářej 2013 v prostoru hlavního nádraží.

Dne 9. října 2013 pak byly nalezené části jejího těla,

které neznámý pachatel vhodil do Vltavy fuchly.

Okej.

Já jsem z toho kalendra řečím dal tím víc v šoku.

Pane Boře, co se tady je?

Co nevíme.

Ne.

Jako, cože?

No a já mám případ zedné 15. říj na 2019.

V ten den bylo mezi obcemi Fridnavá a Rybníček v okrese Havlíčku v Brod.

Nalezeno tělo může dosud nezištěné totožnosti.

Neznámý pachatel tohoto může fyzicky napadl opakovanými údery a kopy o velké intenzitě.

Poté tělo zabelil a ukryl do země v lesním porostu mezi obcemi Fridnavá a Rybníček.

Poškozený muž byl ve věku mezi 35 a 45 lety.

Je to teda Fridnavá 15. 10. 2019, což není tak dávno.

A kontaktní e-mail i kalendar za Vináč Podgoro jako policie České republiky.czc.

Tak, tak.

Já odkládám, zase příště.

Odkládaj. A teď, já vám vysiedlím situaci.

Odsiedli jsme se v takové situaci, když se v posledních třeba třech dnech
odehrálo takových věcí, že je jako nemůžeme ignorovat.

Jako mohli by jsme předstírat, že nežijeme v světě internetu
a přijížíme k vám z lesa, ale nelze.

Takže, já jsem si říkala, že zareagujeme na to, co se děje.

A určitě vám neuniklo jako správným zločenou žroutům,
že byla propuštěna jedna z žen sklanu Charles Manson.
Což je pro nás jako velká událost.
A než teda se povinuje jako tomu, co teda proběhlo teď.
Tak já jsem si říkala, že bychom si mohli podívat na její příběh.
Protože samozřejmě menstvou příběh všetně známe,
známe prostě celé to hnutí, jak to jako probíhalo.
My jsme to dělali spíš na základě Sharon Tate,
myslím si, že jsme spracovávali tenté případ,
protože ona je z ní to hrozně, ale je jako to váří
toho masakru v podstatě, protože byla nejznámější
v té době a v osmim měsíci těhotnství.
Ale o těch holkách vlastně jsme jako nemluvěle,
protože se o něni kdo až tak jako nezajímá.
Takže já jsem se podívala na zube Kreslí van Houten.
Ta se narodila třeba 20. srpne 1944
na předměstí Los Angeles v Alta denie.
Její otec Paul van Houten byl Holandian,
což to ménu jako se nabízí,
a její matka Jane měla předky a teď postou hejov,
irsku, anglii, skodsku i německu.
A kolik něla tátu a ma vinek?
To těžko říct, jak se to jako namnožilo,
ale evidentně teda měli,
a měli krom mě Lesley ještě syna,
jednoho, který byl starší než ona.
A pak adoptovali dva sourozence,
bratra a sestru, a ty byli skoro je.
Takže čtyři děti,
ale jako výšit.
A to byl mezi národní rodina, tohle.
A oni se teda boužel rozvedli,
když tý Lesley bylo 14 let.
A reálně si myslím,
potom co jsem jako by si prošla ten příběh,
že tenhle ten moment je hrozně jako ovlivnil do budoucna.
A tedy, když víte, jak to s ní jako skončilo,
to je prostě, kdybyste mohli jako vydět do budoucnosti,
a mohli byste si v tom bodě jako říct,
tak teď se to musí jako udělat jinak,
abyste to celé nepodělalo.
Takže te rodiče se rozešli.
Pardon, teď ona byla jako v pubertě,

a hrozně se to jako zvrhl.
Ona to těžce nesla.
Předpokládám, že te rodiče se jako hálá.
Švomajetky vo děti,
jako že je rozchod a rozvod,
a obzola, že když máte jako děti,
tak se to prostě dotýká všechny.
No a ona v té době, v těch 14 těla,
tak začala brát drogy.
Takže jela v LSD, Benzedrinu, Vášiši
a dost jako pravidelní.
Téhle pěkná nálušna 14 tý díky.
No a to je právě, no.
Když si bylo 15, tak na chvíli utakla ze školy,
pak se tam vrátila,
ale jako ve finála, jako do mamoc nepobyla.
Trošku mě to přijde,
že te rodiči měli jako svéj starostí dost.
A neměli jako prostor pro to,
jako výsody jsou na tebe dvě,
tak dostaneš prostě za rachá,
když něco provedeš,
ale tedy si jako rozváděj,
tak jako mají dost problému svéjch.
Já jako neomluvám,
že byste měli kašlat na děti,
když se rozvádíte,
dneska už se rozvádí každý druhý,
ale jakože ono ještě v té púbertě,
já je verene to jako nezvládali.
No a ona se našla kluka
v nějaký 16-17
o těhotněla.
Už jsme tady měli mnohokrát,
prostě stane se dobře.
I když teda samozřejmě,
když se máme k tomu
jako právě bezemocní hýjenej viadři,
tak těch 17 je celkem jako brzo.
Ještě si myslím,
že byste se ten život užili trošku víc,
když byste jako počkali,
aby nás nášknout,

že tady nabádám,
jak při časným o těho ten svíte,
vůbec ne.
Jakomolá, počkate,
što díme do první třídě,
řeknete babice samo, ale nestalo se.
No ale,
tady je druhej bod,
který byl jako naprosto zlomovej,
protože tam matka
jí jako donutila, jít na potrat,
byla nezlatila, prostě nevím,
třeba ten kluk byl, nevím,
co byl jako zač.
No a ona to jako
strašně těžce nestla,
dokonce ten
byl jako výmut,
tak v plechovce v odpěti
jako pohrybila na dvorku toho domku,
těch rodičů.
A ona sama potom jako řekla,
že vlastně
ta chvíle,
kdy ta máma jí donutila jít na ten potrat,
jí jako změněla
ten vztah k tým mámně,
že o tej doby jako hrozně nenáviděla.
A evidentně
jí to jako vopradu jako poznamenalo,
takže ona
absolvovala prostě střední školu,
udělala si pak nějaký roční kurs pro sekretářky,
chvíle si věnovala i oze,
no ale nakonec prostě ty znalosti se rozhodl,
jako nevě užíc přidala se,
jak ji hejpí velně a žila v komunitě.
Tam se setkala z Ketrinšér
a tady v látě 1968
pozvala, aby spolu s jejím partnerem
Bobim a další žedo
společně bydlela tak hejpí,
že jo, tak to byl taký kovalený.

To byl jako triženský jeden fared,
tak duchá za rok nějakým jako žádlovým scénám
a moc to jako nefungovalo.

Takže jen nakonec,
tak Ketrinšér rozhodlá,
že se teda odstěhuje z toho domu
a přidá se jakýný komunitě,
kterou vedl právě Charles Manson
a to Lesley vzala sebou.

Takže Ding Dong 3 tý bot.
Teď se zajímaví tu slyšet takhle
jako z úplně jiné strany.

No ale hlavně když jako býte,
to je prostě jako když
v fudu věze, že se stane něco
a oba přijou.

A nebo když koukáte na dokument,
vojde nás jim září,
a je to nějaký ten film,
jak je to v tom letale,
co mělo narazit do toho pentagonu.
A vy jako doufáte do posledních výlej,
že tam prostě přijde někdo do toho jako zachrání
a ono se to nestane.

Tak tohle je přesně ten moment.
Jakože rozhod rodičů
děhotenství

a pak teda vodejde,
co se týká té komunity?
Tak já leslí bylo v té době 19 let,
když se rozhodla tam bidlet,
takže prostě je mladá holčina
no a ona v té době,
když bylo těch 19 definitivně
předušela kontakt s tou svou rodinou.

Ona zavlala svou mámě
a řekla jhle, prostě konč mi sváma
nebudu vás kontaktovat
s Pánem Bohom.

A žila v té komunitě,
co se týká té komunity jako takový,
tak samozřejmě
takový politicky,

ale ty lidi jako neví dalení koho zvenčí,
že li prostě na ranči spán
a tam Charles Manson určovala,
kdy se bude spát, kdy se bude spát,
kdy se bude jíský, mít seks a tak dál.
A všemčasím stoupencům dával
taky pravidelně poměrně velký dávky
alesdé, sám ty drogy, která užívala
v dost menším mnoštří,
tak někdo musel být přesmyslach,
aby je vedl a ovládal.
No a podle výpovědí,
kterou pozic podala jedna ze članek
ménstovou pravou rukou.
Takže evidentně si jako oblíbel.
No,
i délka týhle tý skupiny
teražící ve stulu hippys končila
v roce 1969.
Tam se dostáváme právě k momentu,
který všichni jako znají.
Právě tehdy
vyrazela skupina
ve složení Leslie Fannhouten,
Tex Watson, Patricia Krenwinkel,
Linda Casabien, Susan Edkins,
Klem Grogan a Charles Manson
do domu Rousmery Alena Lebiankový.
V tom domě, ale nezustali všichni,
ten Manson odešel z domu právě
s tou Linda, Susan, Patricia a Klem
a zbytek skupiny
se posil do činu.
Jo.
Oni vtrli do toho baráku,
Rousmery Ellen byly doma
a Leslie a další drželi to Rousmery,
když je Tex Watson bodal nožem,
pak měl dát ten už do ruky Leslie
a řícti jako tak tak něco,
když jeli a ono to Rousmery
budla ještě 14 krát do zát.
Toho lenat taky obodali

a navíc mu na břicho vyrili
nápis válka, a když ho jako našli,
tak v tom přešě
měl ten nůž zabodnutý.
Právě nastěnějších obývací
o pokoje bylo krví napzáno smrt prasatům.
No a po tý vraždě
dvojná sobnice Leslie
měla převlít do oblačení,
který tam měla ta Rousmery
vzít si zledničky čokoládový mlíko
Je jako fakt,
že já jsem nedávno
koukala znovu na
te dvě série
a
Lovci Myšlenek s mnou, tě dvě.
Nej, mindhunter, ale jsou to Lovci Myšlenek.
O těch forensních těch,
jak se prolí nejvšima, těba našima příběhama
a dělají tam rozhovory s Kemperem a tak.
Je teda pravda, že ta druhá séry
o tý pulky už se nedá jako vydržet.
Tak jako tam lidi je to posledně děvný.
Ale ta první jeské lásu tam,
jako z náme spodkástu, takže jako přínosný to je
a oni tam právě
se tak jako částečně otírají
i o tu komunitu toho mensna
a dělají tam rozhovor s Lověkem
to je částečně
jako podle pravdy podle nějakých informací
a částečně je to jako
samozřejmě směšlený
a tam právě řešej,
a s ním s ním má ten text
v tom vězení, oni s ním
dělají rozhovory s tím a vráma
ta psychika, jak je ovlivněno to
děctví a prostě
v ním v pocetě zakládal
i to o agentech, co založile, jako BHV
o rální jednotku pod FBI

a on jim právě vypraví,
že jako vražděl se měsně
ale já byl tak najtej, že já nevěděl
takže proto jako to,
že ona si vzela čokolád výmníko
a to tam vypela
protože byla tak sietá
celkem měli teda odmens na zadání
na seznámu byla právě i
Sharon Tate, o který se mluvila,
která byla v té době v osměm měsíci
těhotenství. Zavraždění
byly taky polský spisovatel
Wojtek Frikowski, kaderník
celebry, DJ Sebring
a 18. letej Steven Perent
a nebo dětičká kávovýho impéria
Abigail Folger
a
samožřejmě, že Menzen slo dobu
tu vynu popíral a tvrděl, že
to dělali všichni jako dobrovolně,
že můžete jako někomu přikázat, aby
šel a zabíl, když jako dostpilej
a schopný jako přemejšlet sám
což vlastně je jako pravda, ale
už jako nedodal to druhý, že
jim měsíce vymyjíval mozek, ale zde
a tvrděl jim tam nějaký nesmyslý.
Ale jako
ta svědestí proti němu stačila
to, že chtěl rozpoutat rasovou válku,
kterou si sám nazval Halter Skel trvíme
podle jedný písničky Beatles
celá skupina byla odchouzená v roce 1971
a
to je
největší paradoks všich paradoksů,
že on žádnou vraždu nezpáchal.
Níkdy
tam prostě nebodnul tím nožem,
ale přesto byl odchouzené k 9
po sobě jdoucím do životním trestům

zemřel teda přirozenou smrtí
v roce 2017 a v jako 83 let.
Co se týká na šleslí
Fanhoutan, tak to byla v roce 1971
konkrétně 9.20.
uzvěčená za dvou vražd prvního stupně
a jedný z polou účasti na vraždě.
Povodně, a to mě přijde
zazem zajímavý, ona byla odchouzená
k trestu smrtí v Tý Kalifornii
a byla nejmla tři ženou,
která byla kdy odchouzená
k popravě
a dokonce v té době neměli
celý smrtí, kdy čekáš na to vykonání
toho trestu pro ženy.
Že oni speciálně plulní
museli vytvořit jako
nějakou bunňku, kde ona bude
čekat na ten trest.
Ale
bunňku přesunulují tam,
že teda čeká na ten trest smrtí
a všem, vonym ten trest smrtí
jako hrozil všem
jim byl potom zrušen
a změněn na několika násomných do životí
protože v Kalifornii byl
zrušen trest smrtí.
Takže oni to měli jako takhle
a
ona měla
možnost se po první odvolat po
7 letech odpikání toho trestu, protože
její trest
změl 7 let
až do životí.
A těch 7 let je ten bot,
když se můžete po první jako
zkusit odvolat.
A ona se pokoušela
celkem pětkrát
o to podmíněční propoštění.

Pětkrát jí to bylo zamítnuto.

A

v roce 2016

byla uznána za způsobilou

podmínečnému propoštění.

Ale pokáždí to zablokoval

governora California.

Na posledy to takhle zrušila

v roce 2020, když zase

Ano, propustí mi a

governor řekl, vy se se zbláznili.

Mělo se Kevin Newsen.

A 30. května

2023

jí to teda bylo schváleno.

A dokonce

ten governor už teda řekl,

že nebude bojovat proč to rozhodnutí

do soudu

a nechá je teda propustit.

A teď ty čísla

ona strávela

v tom kalifornském institutu proženy

53 let.

Vela propoště na teda 11. července.

S tím, že má maximální

tříletou hudu

proto podmíneční propoštění

ten první přesku měšli

jako se aklimatizovala

a funguje a seká latinu.

Probyhne po roce, to znamená, že

se bude přiskomávat

u soudu, jestli po pravdu plní

všechny podbínky to propuštění.

Samozřejmě

že lidi jako zajímalo, co jako bude dělat.

Jako představte si to,

že jdete prostě v roce

71, jsem říkala byt,

to je jako sedět.

A je rok 2023.

Ta obrovská změna, jak se ten svěd změnil.

Ty tam seš někde zavřená
v povodě, žipíka má.
Ješi jezděli poradně první auta
jak se chodili pěšky a autobusem
a teď prostě tady jezdějí
jako auta bez řidičů
a máte nejnovější telefony.
No tak ta až uvidí nový jap,
jak se zblázní.
A teď je hlavně
prostě nějaký 70, nevím,
kolejk.
Jako se prostě 53.000 v díře
let.
A na taraže
se připravovala jako
eveně tam funguje
program, aby vás připravovala
ten životvenku, jako předpokládám,
že je jako nevypustilevený, jako že ptá čátka.
Ale že teda má nějaký počítačový dovednost,
že tam pracovala na počítači, že jí tam někdo jako učil
a že dokonce měla už několik
pracových nabídek
a má dokonce magisterský titul.
A má teda velkou podporu od rodiny
a přátel
a
no je to teď stršně hustě,
jsem zjereval, kam se bude jako vyvědenej příběh,
ale myslím si, že teď může jako v obraze
a to jsem chtěl a říct, to jsem chtěl a říct.
Jako mluvit s někým, kdo žel
v komunitě Charlesa Menzna,
otázku je, jestli ona, když je v té pormínce
bude chtít jako mluvit, protože si samozřejmě bude
bát, aby se jako nevrátila zpátky,
takže já myslím, že možná to,
takže hvíne bude.
Ale samozřejmě, protože
je to jako click-byte, tak novináři
oslověli
sinovce

Antoni Dimária, Antoni Dimário
je ten chlapec
a je to sinovce z toho zavražedného
kereřinka Celebrit, že je se Bringa
a ty samozřejmě, oni vás jako osloví
zavoláváme jako CNN
a řekne, ale my bysme se jako chtěli
zeptat, co říkáte jako na to,
že Fredka, která vám teda za blastyřdu
takhle jako na sobodu
jako máne neškodná, jako že už je to
babička, ale prostě
jaký stav, jako můžete mít pocity,
takže to nistoho nešťesné, ten prostě řekl,
že to je chladnou krevná vražetka,
že jo, tak jako je,
podstatě to jako podal, takže samozřejmě
tím, že je jako propusěli, tak se o to
vyhrají dveře dalšími, jako brahum, který pak
spatřejí světlo světa, takže je to takový
jako, asi chápu,
jako jeho postoj a jeho podcity
musí to být pro něj jako těžký,
ale jako se děla 53 let, no,
jakože.
No asi myslím, že ještě tady to témato,
Charles Amensna, je pořád aktuální
na to, jak dávno, dávno se to stalo.
A podle mě lidi jako nezapoměli.
Víš, že si neřekno,
že si všichni pamatují fotky
Sharon Tate, když
jak vyplavali na povrchek tam
byla chudina zmasakrovaná.
Víte, co mám pořád.
Víte, co mám pořád, že te lidi,
já jako nevomlovám jo, ale byla nějaká
jako doba a te lidi to byli všechno
v prchlíci tady s těch
domovů, jako že utečí zdomová,
ujme se tě nějaká komunita. Jsi
v podstatě v sektě, jakože.
Je to podstatě sektá.

Jsem nasipaný jako
všechno. Takže vůbec nemíte,
co děláte.
Zkončíte v těch 19 letech
to vězení.
Jakože není to holka, která byla
jako čista a šlá a prostě
já to nechci zdeščovat, ale rozumíte
kam tě mi jako měřím, že prostě
vy se nenou proberete
z toho rauše
a zjistíš, co jste co jste jako
udělali a že vlastně
už není jako cesta zpátky.
Není dovedom, že budete
a vodtrpíte si nějaký
jako apstíaky a jde tedy
vy budete hniť to vězení.
53 let. Kto je Mazac?
To je úplně jako,
že...
Já jsem jsem, že něžště hlou slyšíme,
že podám mě určitě bude nějaký.
To bylo dosledovat, je to staršně
zajímavé jela. Tak jsem si právě říkala,
že to takhle bylo. Tomos, děkujeme,
to bylo skvělý.
A teď mám pro vás sišit další pecku.
Jo?
A to je teď podnikatel,
který žel od hejsku si svojí 4.20.
ty letou manželkou.
Jou.
Pravě ta leta manželka je ho 4. července
letošního roku nahlásila,
že je jako znépokojená,
že postrádá Hanse.
Jo?
Hans is missing.
3. července se
totiž nezučastně lůležitý o jednání
s klientem, ona se mu pokoušla dovolat.
Manželí telefonu nezvedal,

ale přišli nějaké zprávy,
jako že já bych uklinili,
ale ona říkala, jako nepíše to, jako Hans.
Takže to je jako podezřelí,
ale jako nechala to bejt,
a až když jako nepřišel domů,
čekala do 2. dne do rána, do toho 4.
Tak teda zavolala na policie,
říká, ale já tady s ním bydlím,
jako v pata, jsme manželé prostě,
a on jako nepřišel, a já se o něj bojím.

A

co se týká to Hanse, tak on byl povodem
z Německa a měl dva se nespředkosí
manželství, a v tom tahajsku
pracoval jako realitní maklejš,
a tady s osvěd tahajskou mladou ženuškou byl pět let.
Měl nama pejka.

A hlavně já bych
zopakovala, že mu bylo 2,60 a jí bylo 4,20.

Jo?

2,60 a 4,20.

Nechávám to jako rezonovat ve vás,
tady tě čísla.

A

když byl teda nahlášený, jako nezvěstný,
tak za informace vedoucí, kdeho nalezení byla
nabídnouta od měla 3 miliony bátu,
tyto zdolarů.

Policija teda pátrala po jeho autě
a z Trípeny Mercedesubence E350
a našle ho na parkověště u nějakých
jakovohy bitovech jednotek.

A co bylo zajímavý?

Takže interior toho auto bylo,
jako velice, velice, velice,
velice podstivě vyčištěn.

Dokonci tam byla cítě jako
chemikáli, jako savíčko a tak,
takže si říkali, a já tak,
tady si někdo hodně snažil.

Já vím, že jako vychlapy máte to
prázdný lávědyž vystupovan, ale jakože když vám tam smrní, jako čestilo,

tak už je to takový, jako do očípíci.

To smrní.

Hm, to by mohlo být místo činu, budeme tady pátra dál.

Takže od toho místa, kde našli to auto, tak projželi kamery,

projželi kamery i tam, kde byl tady na poslede jako viděn.

Voní ho jako našli, přímože projžili jako v týpatáji

a pak jako v toho trasovali a zjistili, že

v místě, kde jako zmizel někde ten signál, tak tam jako projžil černý pick-up

a ten pick-up měl naložený na korbě, co?

Vřádatele, bělý, mámáme razák, jak my říkáme, že.

No a ten pick-up jalo k domu,

kde bydlel v pronájmu kamarád našeho pohřešvaného hanze,

také německý občan a bydlel tam se svoji manželkou nebo partnerkou

a nevím, proč všechny ty články?

Jakoby sětli, mu něko zvěřeněvali, že tam jeho manželka byla jako postižená,

nevím, jakým způsobem, ale právě to, že měla nějakou formu

postižení, pak jako hrálo roli, vysvětlím.

Oni teda přelí k tomu baráku, provedl tam novovní prohlídku a zjistili,

že v garáži mají ten mama-mrazák. Ten byl za iště nejčernou stávací páskov,

tuto teda oni nějakéko přeřízli a v mrazáku přátelé.

Hans tam byl. Hans tam byl.

A Hans byl v několika černých pytlích.

Ne. Ano, Hans byl rozřezán do několika černých pytlu.

Ty volej. Neodpadky. Spolu z Hansem.

Co tam ještě bylo, kdo tam byl? Spolu z Hansem,

v tom mamama-mrazáku, byla akumulátorová pila, nabíječka na tu pilu,

nužky neživý plot a dvě role pytlu na odpadky.

Evrně to nestě nejde odklidit, oni ho naše velice rychlé.

A prosím vás, takže jakože ty první články,

oni to odcáčer svý, nezvěřenívali jméno to,

hanzé to už jsem, ženy to, hanzé to jsem, která byš če vrala v jednou.

Druhém jsem našla, jak se meneval ten kamarád.

Takže, meneval se Orav Thorstenberg Brinkmann a jeho manželka

byla taky němka a nebo partnerka, vně nebyly svoji Petra

Chrystle Grundgreif, to je jako rozmlouvadlo,

a byly obrov za točení,

protože se zjistilo, že ten pick-up

byl lidí, kteří jim doručovali ten mrazák,

jakože se ho ještě objednali a ten mrazák objednávala

invalidní žena, původně z Německa.

Já neměl, jak byla na vozí díku, že to byla evidentní,

že byla invalidní, takže prostě ona si objednala ten mrazák,

kovaním ho tam přivezli, že jo, jako blbídyš někoho,

jako sejmeš, až pak si objednala, až to, kom si ho zkováš.

To je celkem.

A takže obarva jsou začení,

a teď samozřejmě sříkáte jako motiv, protože...

No, tyž taky říkám.

Všechny si to říkáme.

A policie se koukla milajemu Hanzovi na jeho účet a zjistila,

že po jeho zmizení byly steženistou,

učtu jako docela velký částky, a je to nějaký podezření.

Takže mají podezření, že buď to on jel v nějakým vyděrání,

nebo někdo vyděral jeho každopádně evidentně financebrů,

jako ten motiv, já bych teda nezatrčil na to manželku ještě.

No to manželka byla...

To se mohla jako s nějakým spojitím, rozumíš?

Já bych sa jiskou celou rodinu, já to chvělko vydrím, pak ostánem o prahy.

Ještě bych jako neházela Flintu dožitá, tam manželka jo jako takhle.

Můžeme se bavit o tom, že to byla láska.

Ale vyšte se mi se v tom tajsku, konkrétně napatá,

já to fakt je jako město hříchu, když jsem to tam vydělal.

A jdeme si neměl vo hryzek.

Ale já se, jo, no.

Ale já se myslím, že třeba té holce,

protože jak tam žou v úplných podmínkách a pro té holky,

vlastně to, jak žijeme my, je úplně nemyslitelný prvně.

A oni raději budou říct podle mě, třeba ze starým chlapem,

jenom, aby se zajistili, než aby vlastně želi sami a v té bídě.

A vlastně, když se nájdeš takovýho staroušek, který má prahy,

tak je to úplně nejlepší výměn situace.

On bude nenáročný, ty můžeš můžu začneš nalejevat večer výnovu,

on bude brzo zpát, můžu s toho žli celou rodinu,

že vlastně si myslím, že tam asi nemaj prostor pro vybírání tytajky.

To si myslím, že jsou jako rády, holky, že tam nemusí tancovat

někde za sklem, te patáji a radši žít s tím staroušem.

No nicméně, teda. A ve vás by je skončila ta Petra na Olafá a toho

je jako by zatykač, ale ještě nebyl zatčen a spolu s nimi vydán

zatykačešená a muže z Pákystánu, který má ale thajskou národnost.

Ten se mene za ruk Karim Udin a oba dva byly teda obynění z domlu by na Krádeži a Vraždě.

Říkajíko, zaběž a objednáj si mrazák až potom co zaběž.

Ještě k Lumen.

No tak jako největší prasár nebyla tak, kdyby se to

ještě pokusil zhodit ten partner na tu slečnu nebo paňi na tom inovatí voziku.

Jakože, to je strašné.

No hle, jako je to všechno hrozně čerství, ale prostě myslím si,

že mrazák vám určitě neunikne a jsem si říkala, že po všech těch jako,
že já měla ty čtěstí takový, že jsem dvakrát zpracovávala ty šílených přípany těch spousty
mrtvejch jakli zoutěma v okroma do těch baráků.
Jak jsem si říká, že jsem se mohne trochu naděchnout.
Takže Němci tak lepnou za hranice má.
Wundershén, vít?
Vundershén.
No tak děkujeme moc, dneska to bylo obzala než zajímavé.
No tak jo, tak my se střídáme.
Jo, jo.
No zlád.
Tak tak jsme tu nas.
Jo.
Tak co pro nás máš?
Mám pro vás příběh.
Překvapení?
Trůk, která je příběh.
A překvapení na druhou.
A nemůžu vám nic říct, takže podem rovnou na to.
Robert Lyons, to je ten pán.
Robert se narodil v roce 1969 v Illinois a jeho matka od tu tůt pocházela a prožela
tu celý život a vlastně i Robert tady s ní vyrůstal.
Pokud je o Robertá, tak neměl děctví a dospívání úplně růžový, protože
jeho otec od nich odešel.
Některý zdroje dokonce píšou, že od se nikdy nepoznal.
Tak či tak vůbec nevěděl teda, kdo jeho táta.
Neměl na něho žádný vás by vůbec se nevidali.
A teď samozřejmě, když žel jenom s tou maminkou, tak neměl žádný mužský vzor.
Ona teda musím říct, měli jsme tady takové ty matky, který to
vystřídal jak ponožky a vodili tomu dítěti každý týden jiný hltátu.
Tak tady ta ne, ta opravdu byla sama jenom s tím Robertem.
Ale samozřejmě bylo těžký utáhnout do
matknost za opatřit dítě a do toho najt nějaký čas chodit do práce.
Takže neměli moc peněz, často neměli ani co jíst, takže chodili
třeba k sousedům a dávalim nějaký chleba nebo něco.
Bylo to celkem tak vysmutný, ale ta láska tam byla, to je důležitý.
Když mu bylo tomu Robertovi okolo 12-14 let,
nikde se neuvádí přes nejvěk, tak začal mít psychický problémy.
Jako kdyby se začal úplně měnit před očimaté matce.
Začal mývat velký změny nálad, což můžeme přisoudit pùbertě.
Měl třeba to, že z totální euforie a
šťestí byl schopen přepnout do deprese a pláče, měl problém navázat kontakt s cizými lidmi.
Stědil se na veřejnosti, nechtěl ani chodit sam do obchodu,

když mu musel mít nějaký doprovod, moc nespál, měl poruchu soustředění a dělal.

To podle mě máme, ale i mi, že přeskakoval z jednoho tématu do druhého.

Začal třeba vyprávět o tom, jak jsem měl ve škole a mezi tím ještě stěhl říct, co plánuje na víkend a co by rád cidl na objet.

Tak to jsme my dvě v kostetole.

Jsme my dvě, jako Robert.

Byl taky často apatický, strácel zájem o cokoli, takže třeba nějaký kamarády vůbec neměl, nezajímal se o nějaký kroušky, prostě šel jenom do školy, do školy domů a ten čas strávil jenom sam doma.

No a tématce to nedalo a vzala ho na vyšetření klékaři, kde mu teda nakonec diagnostikovaly bipolární poruchu, už když byl takhle malej.

A v navaznosti na to musel teda zůstat nějaký čas v nemocnici, byl tam několik týdnů a toho samozřejmě tak je hodně ovlivnilo a na to období nespomíná úplně v dobrém.

Každopádně čím byl starší, tak se začalo zhoršovat i jeho vztah s jeho matkou, protože a budeme to chápat, i když nemáme děti, ona po něm chtěla trošku víc z odpovědnosti, protože jí přišlo, že se sekel někdy v 15 letech, kdy chodíš jenom do školy a jení co musíš mít, tak jsou napsané úkoly.

A ten Robert to jel furt tady v tom modu, že jsou nic nezajímal, nechtělo se upracovat, bydlel u mamky, teď chápeš, ta mamka sama neměla hodně a tak se snažila to nějak uživit, ale on měl jak úzatku, však pohodě je mamka to nějak zařídí, takže tím, že po něm trošku šla pala, tak ho to začalo štvát.

A i co se týčeho milostního života, tak ten byl na bodě brazu.

Já jsem se snad nedočetla ani o jedné partnerce, kterou by Robert za svůj život měl.

A často teda strídal práce, většinou šlo o nějaký brigády a nakonec se teda s maminkou pohádál, řeklí, že už sní žít nebude, že si bude po svejch a odstěhoval se.

Odešel teda se slovy, že si chce svůj život žít po svém bez ohledu na tu svojí matku a že nechce, aby ta Linda tak smrvala tajou máma, aby po něm dál šla pala.

Ijen, že uběhli nějaký roky, Robert to vybylo 39 let a ozval se mamince po několika letech, které by bolo, že by třeba odešel v 38 a v 39 se ozval.

To uplynulo několik let a ozval se témá mě teda, že má jako problém, že mu skončila smouva na byt, ale ne, že mu skončila a neprodloužily můj, ale podle všeho neplatil nájem.

Chynji, to mám ráda.

A nemá prachy na to, aby si mohl pro najmout nějaký nový byt.

A tak přišel z dotazem, helen, nemohl bych se k tobě na pár týdnů nastěhovat a ty tam matka samozřejmě byla našťvaná, protože Friar se jí tady roky neozve a pak když je v úzkých, tak bude prstíčkem hrabat.

Ale samozřejmě je to jeho máma.

Ne necháte svoje vlastní dítě na ulici, i když se k vám chová jako idiot, tak může kla, hel, v pohodě přijed', můžeš tady bydle ce mnou.

Bylo to pořád v tom Illinois, tam bydlely.

On se tam teda nastěhoval a tam byla obrovská návist mezi tou matkou a tím Robertem.

Ona ho nesnášela, ony nesnášel, ale nějak se jako tolerovali.

Já si myslím, že ona to...

Podle mě nemůžeš nenávidět vlastní dítě, třeba tady v tomto případě.

On se jenom chová, že byl jako lýnej, na všechno prděl, neměl holku, nechtělo se mu makát, tak tu seš na to děcko spíš naštvaná, než jo nenávidíš, ne?

Já nevím, a hlavně všelalé pozdědává toho do klokán.

Tak když budá neraš 40.

A by vyboks už taky byl mimo místu.

Jak bylo tam cpala na toho vyboksou.

Oni spolu nedokázali vydržet vědné místnosti bez toho, aniž by se nepohádali.

A samozřejmě bydleli na přednístí, tam má zástavbu těch domů,

a se všema se znáte, teď ona tam bydlela co je s vůživot, tak tam měla staré dobré sousedy.

Teď ti zaregistrovali, že chlap klučík se vrátil ve 40. mamince domů.

A tak samozřejmě v tom začli štěvrat a všimle si toho, nebo respektive slyšeli,

to, jak se hádají, z toho baráku byl slyšet pravidelný křik, lítání talířů, nádobí,

různýho, je kot, nářek, plač a nejhoršně ještě sousidi už si na to jako zvykli vesměz.

Vypřesně máš takého sousera, myslíš, že máme někdo dupe.

No a to chci říct, že to je jako sympatický, to jsou ideální sousidi, které prostě chcete mít.

Si řeknou, a, pohádně, zastoječí.

Ale podle všeho tam někdy byl i nějaký fyzický útok, ale ne ve smyslu,

že by tu maminku třeba zbyl, nebo něco, ale ho děl třeba poníjí talíř, nebo je to tak hrozný.

Ale nikdy tam nebylo žádný fyzický napadení, že by třeba musá vyhledat like, každý nebo zavolat policii, takhle to myslím.

Jsi někdy poníkom nehoděl talíř?

Ne.

Já jsem poběval jim ten, která ho dělám mobil.

No to byly jahu mobil, ale...

Můj...

Já byla v i-fru.

Poči, jde, co je pravda, to byli můj...

To byl můj bějvalý, bějvalý.

Takže to není ten, co bylo za telefonu a ho dělal.

Ten první to byly jeho telefon, kdy já jsem tam něco našla,

naštrole jsem se on vylatel na tu zahradu a rozbole se.

Aha, takže tohle je jiný příběh.

A pak byl můj druhý bějvalý, z kterýho něco vylezlo,

kdy se jel na sražce a já ty, cháde, mrzkla jsem to po něm, a on takhle pošťárem.

Já jako pře... no asi ne.

Mě poda mě bylo líto těch věcí.

Škoda talíře.

Ano, Ber to vy to líto nebylo, protože to nánoj bylo očí mámy.

Teď jsem se v tom stratila, umlouvám se.

Tak se rozdovala dělat.

Co ty, če byly lindy?

Tak vlastně nejhezčí část dne pro ní byla tak, když odcházela do práce.

Ona se dostala do té fáze, že chodila ráda do práce.

Té paní bylo v této době 61 let.

Což já už bych si řekla, že by měla být důchodu alebo napořád pracovala a vždycky se těšila na to, jak od toho blba odejde a bude mít o spoň chvílkou klid.

Paní chodila na 12, 24 hodiny. Dám to v kuse.

A začalo jí postupem času rozčilovat úplně všechno.

Ten Robert neměl zrovna moc našetřeno, jak mě neměl ani na ten nenájem.

A ta linda zjistila, že v té situaci, ve které je,

že nemá prachy, nemá práci, bydlí uní, jí uní, nevím co všechno,

tak zjistila, že chodí do místní restaurace, kde jsou mladý servírky.

A Robert tam chodí každý den s kyticí marůží nebo nějakých kitek

a dává je těm Holcům.

A ona mu říká, ty idiote, ty nemáš prachia jako púge,

tak je jako nestojí málo, nekoupíš za dolar nějaké eskéjten.

Tak osvěřala s tím, že nebude už nosit kytiky eským Holcům do restaurace,

což samozřejmě zase vyústělo v obrovskou hátku

a řekla mu, hele místo to, aby jsme sel kytiky, nejdí si práci.

On tady jako hledál, ale denašel.

No a jak největší hátko měla teda tebrvě přijít,

stalo se to v den, kdy lině nebylo vůbec dobře.

Ona měla pocit, tak víto, že na vás něco leze nějaká vyroza nebo nějaká křipka

a taky to nedalo, zavěhlala do práce, umluvela se s tím,

že na něj něco leze, že by si potřebovala vzít cikdej,

ten šéf jí řekla, hele v pohodě, vylež se.

No a ty tady v ten moment polužíš jako telefon,

vezme si to daku, zabobušíš se koukáš na bednu

a přijde si náček 40 letej, no pardon, 39 letej,

a říkají, mami je od vlastně do městá, chci nakupovat.

Já bychom mají po něm lampu hodila.

Já bába jenom takhle vyslyšíš z patý taky to ruku

a něco jsem pro tebe našla, něco jsem pro tebe našla.

A ona mu říká, hele, já tě navod vezu mě špatně,

jestli jsem si vzala cikdej, uvidímeš tě ve městě nějakou z práce,

bude z toho problém.

A on jako není nastartoval s tím, že má nějaké pochůzky

a že potřebuje obletět pár obchodů,

teď samozřejmě hádkázat, co to budeš kupovat,

ona musna dávela to těži jako kapesný, ale není nějakou obživu,

ne na to, aby utrácel někde zaboty nebo to.

Nevěřím tomu, ale ona nakonec ustoupila a řekla,

hele, já tě odvezu, podle mě v tom hrálo roli to,

že si řekla, bude se s tím blbcem bude háda do nekonečná
a nebo radši ustoupí a odvezu ho tam.
Takže ho odvezla do nějakého, do nějakého nákupáku,
počkala v autě, vůst to všetko oblítal
a přiběhl teraz taškama celý hepý,
že pochůzky jsou třeba jako hotový.
Vžasia opaků to mohla povět třice nevět let,
to je tak strašně štější.
To je vysněná partie.
Kdyby to bylo důtřák, kterému je 25 nebo aj těch 30 ještě,
ale i humbu jako 40.
No, ale aj těch 30 je moc.
No, jako na bydlení umámy, kluci a byt bezprát.
Hele, já bych pochopila, kdyby třeba mělo rodinu
a rozpadla se mu rodina, že nás se s ním rozvedla,
mám to v prčicích a zavalá témám, mě mami a potřebů se rád ohromady přijedu.
Jasně, ale nebudete tu chudinku 1,6 tělozou vyžírat přece.
No, sedlíte rádo auta, měli zpátky.
Inge Robert, on podle mě tu maminku měl ten den jako džina v lahvy,
a říká, mami, já bych mělišťe jednoprání.
Vona, co zás.
A byl prosim vás v tu dobu rok 2008
a nevím se se to měla stejně, ale v tu dobu hrozně frčela
a celosvětové byla v kursu zpěvačka Avril Lavin.
Já ji milovala, všichni jsme jej podle mě milovali.
Neznam nikogo, kdo...
Všichni jsme tělen nosejte zpadenej džiny,
jaký z toho lezno...
A takový dokouř o vělíčení.
Ne, každý mu to slušilo samozřejmě.
Tapsáče a tak.
A takový dokouř, jak nosila ty náramky kohovy.
Řeš, Maria.
No a on ji říká, hele Avril bude mít koncert v Illinois
v rámci svého celosvětovýho turné a mamka...
Co?
No a bude tady mami 21. března.
Ale já na ten mám prachy, mohla bys mě koupit lýstek na Avril.
Já pošli bážete 9 a 30 lety i frér pro svojí mámě lýstek na Avril Lavin.
To se tady to se nevide hrálo.
A teď se poděláš a mamka říká, cože a on.
Ale prosim tě Skybox by chtěl.
Já nebudu stát mezi lidma dola, já chci Skybox na Avril.

Přijé, a to ještě za pak mám už nechtěl lýtsek na Taylor světte.
O těch přeprdejčů.
No to je počke, to máme 2000 dolarů.
To je no malá vsuvka, to víc tě malý zkama, jak to funguje.
Ty se musíš někam zaregistrovat.
Já jsem viděl jednoholčinu z Česká, která tam dělá,
že manifestoji, aby se dostala do vůbec toho systému nákupu lýstku.
Ano, to vám vysvětlovala, že ty, aby se zvůbec mohla koupit ten lýstek.
Tak se musíš do předu zaregistrovat.
A oni možná potom ti pošlou nějaký kód, díky který může dostaneš na ten prodej těch lýstku.
Takže to není jako tak, že najdete na www.cynatailor.com,
ale oni ti musí dát přístupový kód, aby ty se z tomu dostala a mohla si stokou koupit.
Takže tedka celé ty, kdo kde byla zni vej, bře mýři do Evropižio,
to všichni si tam manifestujou, aby se normálně dostali vůbec,
tady přesto si to.
Mně to ti špřela docela velká spoustalidí, že ty šílené částky, který my jsme jako našli,
tak jsou jako vod přeprdejčů, ale my jsme to hledali.
Ale proto Evropo-Předce nemůže ten lýstek stát jako 2000 dolarů, na to před se my v Evropi nemá.
Já mám pocit, že jsem viděla tu výdeň, mám pocit,
a to jsem dělá na nějakých, že tam dávali ty ceny
a myslím, že se pohyboje, že dál se lýstek trápadík, když seš nějaké lepší místa.
Nebože 50 tisíckonů za koncert Taylor Swift.
Ale zpívají v dešti.
Já prostě nechci, já nemůžu prostě uvěřit tomu, že žijeme v době,
kdy někdo jako má peníze, ale je to jako...
Jako kdyby to byl festival Glastonbury, kde těch jako hovězd bude prostě spoustat.
Nebo že nějak kodu koučelu, nebo jak se nenuje.
Kouče, to jsem myslila, což je koučela.
Kouče, koučela.
Koučí ta.
A to je ale jenom jako ty, a kde je jako jí předskokan?
Já se podleze mě, tak tady budeme mít nějaký...
A ty už nezbyli peníze.
Predskoka není.
Predskoka není.
A takový ty dveře, jak do nich skáče, tak to bude olydražné.
To bude olydražné. To bude olydražné.
Jako je to hustý.
Dobře, takže budeme rádi, že chtěl na Avril Lavendera.
Přesně tak.
A že teda skybox, aby se to mohl pořádně užít, a v ten moment Mutalinda řekla,
že není normální, že tohle už je zahraničí všeho.
A už ji rupli nervy a začali se v tom autě opět hádat, ale byla z toho mega hádka.

Ale jakože mega hádka.

Hrvali na sebe v tom autě, přijeli přetených dům a měli stažený okinka, slyšela to celé sousedství, jak tam na sebe rvou, sousedě všichni, ha, sousedě přijeli. Tam se hádali, vyšli teraz z toho auta, šli do domu a tam ta hádka pokračovala.

A ta Linda se musela vy světlit, že nemá peníze na rozhazování, že ty dýstky jsou moc drahý a že už nemůže to všechno topit.

A na to ji Robert řekl, ecto prostě zařídí.

Oni dokonce řekl, tak si puč od kamarádky.

Nebo po prostě jefat ty dýstky koupí.

Jako troško rozmazlany parchantek.

No a vygradovalo to, teda v nesmyslnou hádku a nakonec ten Robert stratil nervy, šel do kuchyně, kde jeho mamka měla vyskládany nějaký rumy a nějaký tohle alkohol a popadl láhev od rumu, která byla neotevřená a uděřil tou láheví Linda přímo do hlavy. Nejednou, ale uděřili 3 krát.

Ona samozřejmě spadla na zem, protože to byly obrovský rány, a spadla tak, že ležila obličím dolu.

A teď byste si asi řekli, no tak to byl nějaký afekt a Robert teda nějak zareagovají, může se stát cokoliv.

Tak perso nás Robert zareagoval tak, že si všimlu, když tam tá matka tak leží, tak že se nemůže bránit.

A měl teda říct větů, mami tak teď uvidíš,

šel do kuchyně, kde si vybral dva nože,

byly to dlouhé nože na maso

a vrátil se teraz pátky k té mámně,

vprave v levé noce nůž, poklekel a do té mámi začal

naprosto brutálně a jako smyslu zbavenej bodat

do oblasti zat a hlavy.

A jenom bodal, a jenom bodal.

Potom si teda asi řekneme, no, tak ji ubodal a nechali být.

No, jenže ne nechal.

A podle mě, a podle i těch odborníků,

to není můj názor, to je názor těch,

které mi na listu, co pak vyšetřovali a různí psychologové,

co se na tom případu podílely,

tak on je v ten moment pocit, že je vlastně nad tou matkou.

Ona se nemohla bránit, ležela tam jen tak.

A oni vlastně, i když už byla dávno po smrtě,

ona měla několik desítek budných ran v těch zádech,

tak si řekl, že jí dají ještě víc, protože se to zaslouží

a konečně se jí může v podstatě pomstit.

Tak šel do garáže, kde byly různé chemiály,

chemiály je sava a podobně, a byly to fakt litry, litry, litry.

Všecko si to nanosil do té kuchyně,

a tou matku začal polívat těma kyselinama a různíma těma chemicályama.
Pak to teda na ní všechno vyhl,
teď samozřejmě je to rozežeroval nějaké ty částě těla
a to její tělo do slova znetvořil a v ten moment byl teda hotovej.
Byl samozřejmě celý odkrvé,
i teda ten dům respektive to místo v okolí té kuchyně vyparole zhororu
a tak si šel dát z prchu, pak si udělal v kuchyně nějaké jídlo,
té třeba, jak si říkala neská o té slečně z toho menstnová klanu,
udělal si jídlo a převlíkl se a šel pryč.
Sousedí v okolí samozřejmě zaregistrovali ten křik,
byhem toho útoku, musel byt obrovský křik,
ale v prvním momentě si řekli, a zase se hádají,
ale slyšeli něco, co už znělo jako spíš volání o pomoc než normální hádka.
Tak prosím vás několik sousedů nezávazně na sobě volalo na 911 s tím
a tědou prověřit tady ten dům na této a této ulici,
že je možný, že tam dochází k nějakému domátímu násyní nebo nějaké potičce.
Ať to přijedu radí skontrolovat s tím,
že ale nedělali z toho nějakou vědu, protože věděli,
jak to u nich doma probíhá, ale jistota jistota.
Tě policisté teda nakonec přijeli a tí strážníci,
co přijeli na to místo, tak si mysleli,
že přijdu na nějakou klasickou manželskou hádku a že to bude všechno v pohodě.
Teď samozřejmě zvonili, nedo zvonili se nikdo jim noutevíral
a zjistili, že ty hlavní dveře do toho domu byly odemčení.
Tak ním to nedalo. Vešli do toho domu, aby oskontrolovali,
jestli všechno v pořádku a když vešli do té přecíně,
tak polové strane nebyla kuchyně a tam našli právě zohavený tělo v kaluži krvine.
Okamžitě zavolali posily a šli prohledat zbytek domů,
jestli nejdou ještě další tělo.
Neměli v ten moment tady tí dva co tam byly ani ponití o tom,
že ta linda tam nežila sama a zjistili to až v momentě,
když si povídali se sousedy a v podstatě všichni se schodli na tom,
že tam s ní bydlal její 30 letý syn, že byl často agresivní,
často se hádali, popřesli celou tu její historii,
teď některé tam byly ve stejným věku jako ta linda,
takže toho kluka znali už od mala, takže věděli celý ten příběh,
jak to s ním ta linda měla, byli tam její kamarádky,
takže všechno popsaly a Robert ale nikde nebyl,
což bylo samozřejmě hodně podezřelí, protože jeden sousid říká,
ale oni spolupřijeli autem, hádali se, šli do domu,
pak všichni slyšeli ten křik a pak najénou Robert mizel,
je to jako divný.
Ta policie se okamžitě rozhodla,

že potřebují toho Roberta vypátrat, protože bylo hlavní podezřelí.

Nakonec to trvalou zhruba 7-8 hodin, než ho našli.

Dostali se k tomu tak, že prosím vás ten Robert,

bylo rokvá 8, než už byly mobilní telefony,

on začal volávat všechny svoje rodiní příslušníky, aby jim řekl,

čau, já jsem se teď normálně poháraval s mamkou,

tam mě tak naštvála a voláte se s třijinci, kterou jsem bavit 5 let

a Avona, jo, proč mě to Roberta voláš?

No, já s ním dano chtěl říct, já jsem byl není fakt naštvaný

a říká, no, jim tam mám a mě napadla nožem.

Avona, aha, Avon, no, tak jsem vodešel.

Avona, no, tak dobře.

A takhle vopvolával všechny žijící příbuzný.

Potom šel do obchodíáku, tam si zase pošlopoval,

koupil si nějakou knížku, nějaký vublečení, prostě pohoda

a potom zavolal sám na polici.

A tím policajtům říká, prosím vás,

já jsem měl neskahátku s mámou.

Avoni, no.

Je se kusmát, ale představ si, žež jen operátor na té lince

a volá, ti tam Ferenc se pohlává s mámou.

Avoni volá třeba s tím, že by se chtěl naglásit nebo něco.

On prostě, hele, já jsem se pohlával s mámou a Avona na mě vytáhala nož

a co těchá, co to tady děje?

A jim došlo, ta spojitost, že to bude ten Robert, pro který se představil,

tak opomocí toho mobilního telefonu vytrasovali a na koniec ho dopadli.

A dopadli ho, prosím vás, znáš hůtrz?

No jsi.

Saksiholky kratázky a tak tam si užíval a papkal a hodoval v hůtrz

potom, co hladnokrémně zavraždil svojí mámu.

Polici ho tam teda zatkla.

A ten Robert skončil ve vás běh skaucí na 2 miliony dolaru,

který samozřejmě neměl.

Ani kdo by mu je ani nedal.

A ve vás běh teda byl až do toho soudu,

který proběhl až za 3 roky, 3 roky potom, takže v roce 21.

Byl teda obvinen zvráždy své matky, konkrétně zvráždy 1. stupně

a ten cudní proces začal na podzim roku 2011.

A u toho soudu byly předloženy všechny důkazy, který se našli na to místě čenu.

Byly tam otisky prstů, který našli na té láhvy od toho rumu.

Taky byly otisky na těch nádobách, od těch chemikálí.

Dokonce se někde psalo, že byl snad otisk, buty v té kalůži krvé.

On se to tam jako snažil, jakž takš uklidit, ale úplně mu to nevyšlo.

A taky tam byly nějaké vlasy a prostě tím, co říct,
že toho měli dost a měli na něho nabito a vlastně nikdo nemohu
popírat to, že by to ten Robert neudělalo.
U toho soudu se samozřejmě řešil jejich dlouhodobě v špatnej vztach.
Byly tam i světki, což byly ti sousedí, kteří popisovali, jak to všechno bylo.
A co se týčete obžalo by, tak právě tam změňovali i ty chemikálie,
že je jasně ukázaný to, že tu matku chtěli ještě víc punížit,
i když byla mrtvá a že si v podstatě se na ní vyřádl jako nějaká křivda
a chtěli dát co pro to. A podle nich to byl plánovanej čin.
A u toho soudu mluvil i samotný Robert a ten teda řekl, že ano,
že jsem měl se svojí matkou špatnej vztach, ale že byh nikdy nezabil,
že ji miloval nade všechno, že jako jenom neměl rád, nevycházel sní,
ale nebyla to žádná nenávist jako nenávist.
A přitov ten den bylo tak, že opravdu se pohádali kuli lístku v Natu Avril
a hádali se doma v té kuchyni a podle jeho slov,
ta matka popadla nůž a šla ho bodnout a on v sebe obraně
zabil tu matku, jako sebe obranu bych brala živu přetáhneš rumem.
Pak vezmeš dva.
Předáhneš mám rumem v sebe obraně.
Předáhneš světě.
Ale pak, že si teda půjdeš pro ty dva nože u bodáši
a pak teda ještě v tom iFru půjdeš do garáže hledat nějaký Savá a Chemikálie
a nevím co všechno, to už je trošičku moc.
A ještě teda řekl, že ho to moc mrzí a že všech svých činů lituje.
A samozřejmě, jak víme měl tu bipolární poluchu, kterému byla diagnostikována,
když byl mladý, on měl na to přímo nějakú medikaci, bral léky.
Zistilo se, že zhruba týden předtím, než spáchal tady tu otřesnou vraždu,
tak ten Robert ty léky vysadil a jihoprávník tvrdil,
že jde vlastně o kombinaci jihodemoci vsteku a vysazení těch léku
a že to všechno vedlo tady k tomuž patýmu konci
a že podle jeho slov si nebyl vědom toho, co dělá.
A vlastně nedívíme se, že se to snaželi hlavně dát na tu bipolární poruchu.
Ovšem dopadlo to tak, že byl schledán vyním z vraždy prvního stupně
a byl odsouzení na 40 let bez možnosti podmínečného propuštění.
Takže veze, když mu bude 89, ať jsme přesný.
No, to je zastakujte.
Jech už je, mami, tu si šrada, jak máš hodnou ceruviť.
Mojima má se nedávnou stěžila, ona nás nepostouhá tak pravdelně,
ale že je moje segera, protože té práskačka staráji, řekla,
když se hádalý, že by měla nadávat spíšpně,
že o nich podkázstu mluvím ošklivě,
což já jsem samozřejmě zapřela, ale chtěla by říct,
že mami, co si šrada, že mě máš viť.

To jste ráda, co?

No to je hrozný.

Je to strašný.

No a jako pánové, pokud jste v tomhle věku máme,

tak je to takový, jako blbý, no.

Jako takhle, pokud si nechcete hledat holku, tak je to jedno,

ale pokud si chcete najít holku, tak je to blbý.

Je to komplikace.

Jé.

Jé.

I když jste spolu jako za dobře, tak je to takový.

Je to prostě děvný.

Je to děvný, no.

Tak, just say, jen tak, jakože.

Jem tak hvájí.

Jen tak, jakože.

Nesoudíme, ale.

Ale jakože nevypadá to dobře.

Jú.

No.

Tak jo.

Tak se nám měte krásně, zůstaňte na svobodíčce a na živečku a...

Já měl nějaká bohrostonývedra, bohrostoně.

A těvůjčko.

To je už není prostě kystíček.

Podím se jako po svynče, opět a zase.

Je tady prostě.

Takže přejmé spoustu krásných upocených dnů.

A hlavně vám přejmé, pokud nás ty posluháte u moře nebo u vody.

Spalte se jaspoň u ruku třeba.

Protože vůbec vám to nezávidí, můžu se vájit.

Ne, vůbec.

Kdo by chtěl ležet u moře?

Já třeba ne.

Hděla straženě?

Tak mi jdem.

Na skledanou.

Spáne bohem.

Spáne bohem.